

I Straffesager skal saadan Bekræftelse ligeledes som Regel finde Sted, naar Vidneforklaringen afgives under Domsforhandlingen, men ellers kun, naar den maa paaregnes at skulle benyttes som Bevis under en saadan, uden at Vidnet paa ny afhøres, eller naar det af særlige Grunde ellers maa anses nødvendigt.

Finder Retten i noget Tilfælde, at det, hvorom Vidnet er spurgt, allerede er tilstrækkeligt bevist, eller at det er uden væsentlig Betydning for Sagens Afgørelse, hvis det er en borgerlig Sag, eller ganske uden Betydning for Tiltaltes Frifindelse eller Domfældelse, hvis det er en Straffesag, bortfalder Bekræftelsen.

Hvor Bekræftelse i en Straffesag finder Sted udenfor Domsforhandling, skal saa vidt muligt Retsvidne tilkaldes overensstemmende med § 57, naar Retten bestaar af en enkelt Dommer. Afgiver Vidnet senere Forklaring under Domsforhandlingen, skal Bekræftelse finde Sted efter de for denne givne Regler.

§ 175.

Enhver, der er Medlem af et Trossamfund, for hvilket en gældende Edsformular haves, skal aflægge Ed efter denne. Den, der har været Medlem af et Trossamfund, anses for at henhøre til det, saa længe det ikke oplyses, at han er udtraadt deraf. Enhører Vidnet ikke til et Trossamfund, for hvilket en anvendelig Edsformular haves, og er det ikke villigt til at aflægge Ed efter en af de gældende Edsformularer, har det at bekræfte sin Forklaring med en Forsikring „under Strafansvar efter Loven“, hvilken Forsikring træder i Eds Sted og sker under samme Ansvar som Eds Aflæggelse.

Bekræftelsen sker efter Afhøringen og bør, naar Omstændighederne tale derfor, udsættes, indtil alle Vidner, hvis Forklaringer angaa et og samme Forhold, ere afhørte. For saa vidt Omstændighederne give Anledning dertil, bør Dommeren først paa ny minde Vidnerne om Bekræftelsens Betydning og om det Ansvar, som de paadrage sig ved at bekræfte en falsk Forklaring. Forinden han modtager et Vidnes Bekræftelse, bør han give Vidnet fornøden Lejlighed til at berigtige sin Forklaring; hvor han dertil finder Anledning, kan han foreholde Vidnet, hvad der af andre Vidner er forklaret eller paa anden Maade er fremkommet i Modstrid med Vidnets Forklaring. Vidnets Bekræftelse gaar ud paa, at det forsikrer, at det har talt Sandhed og intet fortiet.

§ 176.

Edfæstelse finder ikke Sted af:

- 1) Børn under 15 Aar,
- 2) Personer, hvis Aandsevner skønnes at være saa mangelfuldt udviklede eller saa svækkede eller forstyrrede, at Edfæstelse vilde være betydningsløs,
- 3) Personer, som ere under Tiltale for eller fundne skyldige i Mened,
- 4) Personer, der ere dømte som skyldige eller medskyldige i den Handling, som er Sagens eller Undersøgelsens Genstand.

Retten kan nægte at edfæste Personer, hvis Vidnesbyrd enten paa Grund af deres forbryderske Vandel eller paa Grund af deres Stilling til Sagen eller til Parterne eller deres Aandstilstand paa den Tid, Erfaringen skal være gjort, eller af lignende Grunde af Retten skønnes at være i særlig Grad upaalideligt.

Foranstaaende Bestemmelser finde tilsvarende Anvendelse med Hensyn til den i § 175 nævnte, i Eds Sted trædende Forsikring.

§ 177.

Vægrer et Vidne sig uden lovlig Grund ved at svare eller aflægge Vidneeden eller afgive den i Stedet derfor trædende Forsikring, kan Retten — i borgerlige Sager